

CREPS DE NUTELLA

INGREDIENTS (Per a 4 persones):

- _100 grams de farina
- _Un ou
- _200 ml de llet
- _Un pessic de sal
- _Una cullerada de sucre
- _Nutella

- Primerament, agafem un bol i hi posem el sucre, la sal i l'ou, tot això ho barregem amb l'ajuda d'un batidor manual.
- Després hi afegim la meitat del got de la llet i ho remenem fins a obtenir una massa fina.
- Quan ja l'hem remenat fins que no hi hagi grumolls, hi afegim l'altra meitat del got de la llet.
- Després ho hem de deixar reposar uns 20 minuts aproximadament abans de fer la crep.

- Quan ja hagi passat el temps, posem oli a la paella i afegim una mica de la massa del crep. Ho posem a foc mig perquè no s'enganxi la massa a la paella.
- Amb una cullera de fusta anem girant la massa perquè no es cremi, quan tingui la base cuïta, hi posem la Nutella en una part del crep i el tanquem com si fos un mocador.
- Finalment, quan veiem que les creps estan llestes, les posarem en un plat i a menjar-se-les!

BON PROFIT!

Marta Almirall 6è A

NADAL

Per desembre tres festes hi han :

Nadal , Sant Esteve i cap d'any.

Cada dia amb la família

menjant rient i cantant .

Caga tió i Pare Noel

els moments més esperats,

regals i il·lusions pels infants.

Després ve el gener

Amb l'arribada de Sa Majestats

regals i caramels par a tothom

sobre els Reis, els infants

reben els seus regals.

Anna Torrell Galisteo

EL MEU MILLOR AMIC

Hi havia una vegada un noi que es deia Iker , aquell nen desitjava amb tot el seu cor tindre un gos . Com que era Nadal, els seus pares van decidir que el regal perfecte que li podien fer al seu fill era comprar-li un gos .

El 23 de novembre pel matí ,quan van deixar l 'Iker a l'escola, la seva mare va anar corrent a la botiga a reservar el gos més bonic que hi hagués per Nadal, ella sabia que hi havia una gosseta prenyada que li tocava tenir els cadells al desembre. A l' Iker li agradaven molt els "Golden Retriever".

Quan va arribar el dia 24 , era la nit de Nadal , a l'anar a dormir per la nit, la mare va deixar el gos dins una caixa amb forats, i la va tancar fins al dia següent. Va passar la nit, i per fi l' Iker ja podia obrir el seu regal de Nadal. Entusiasmat va obrir el regal i un gos marró i negre va saltar sobre ell. A l' Iker li va agradar moltíssim. Va decidir, ràpidament, que el seu gos tenia cara de **Baily**, i aquest va ser el seu nom. Des d' aquell dia l' Iker mai s'ha separat d'ell. Es van fer grans junts , fins que un dia en Baily va morir.

Àfrika Batlle García
6è A

Un nen contra el món

Hi havia una vegada un nen que es deia Pol. Aquest nen era molt intel·ligent, però ningú li feia cas. Quan parlava, tothom passava d'ell, quan tenia una idea, ningú se n'adonava...

Un dia, passejant pel bosc, es va trobar un zombi que li va dir : queden 2 dies per la invasió.

El Pol, va anar a anunciar a tothom de la invasió zombi, però ningú li va fer cas, com sempre .

Van passar els 2 dies i va començar la invasió. El Pol, va aprofitar els dies per preparar-se ,en canvi els altres no estaven gens preparats.

Ell veia com els zombis devoraven el cervell de la gent i es tornaven zombis . El nen va començar a preparar un antídot per fer que els zombis tornessin a ser humans i una arma per disparar l'antídot. Quan ho va tenir tot preparat, va sortir de casa seva i va començar a disparar a tots el zombis.

Al final va salvar a tothom i des de llavors, tothom li feia cas i l'escoltaven

FI.

Manel Sánchez 6èB

CONTE: EL NADAL DE L'ENRIC

Hi havia una vegada un tió que va començar un llarg viatge per arribar a la casa de l'Enric, que era on el gran cap dels tions li havia encarregat una feina molt important. L'Enric tornava de l'escola molt enfadat, però quan va arribar a casa seva es va posar molt content ¡Li havia arribat el tió!

L'Enric venia enfadat de l'escola perquè un nen molt cregut que es deia Albert li havia dit que no li vindria el tió a casa seva perquè no tenien cèntims. L'Enric estava molt preocupat perquè aquest nen cregut sempre li deia coses per fer-li mal. L'Enric sabia que a casa seva la feina no anava bé i que els seus pares no tenien a vegades, prou diners per pagar totes les factures del més.

S'anava acostant el dia de Nadal, l'Enric estava molt nerviós perquè ell ja sabia com funcionava el fer cagar el tió, però per si de cas, li havia donat cada dia pomes i plàtans per menjar. L'Enric es pensava que sabia moltes coses dels tions però aquell tió màgic i especial menjava totes les pomes i els plàtans que li posaven, i fins i tot ell mateix anava a la cuina a menjar galetes i beure llet.

Des de molt petit a l'Enric el que més li agradava del Nadal era fer cagar el tió amb la seva germana petita i els seus pares. El dia abans de Nadal l'Albert li va dir a l'Enric que ell tenia un tió molt més gran i molt més bonic que el que mai hagués imaginat. L'Enric, ja n'estava fart de l'Albert i de les seves tonteries. El que no sabien cap dels dos és que el tió de l'Albert l'havia enviat especialment el gran cap dels tions per aquells nens i nenes que es dediquen a fer tonteries i a tractar malament els seus companys i companyes.

Va arribar el dia de Nadal i el moment de fer cagar el tió. L'Albert pensava que li cagaria una tablet, un ordinador, un patinet elèctric i altres coses semblats, però no va ser així, li va cagar una bossa molt i molt gran de carbó que a més feia molta pudor. Entre la pudor i el carbó, l'Albert es va acabar desmaiant del disgust i de la ràbia.

A casa seva, l'Enric no esperava gran cosa de fer cagar el tió, però li va cagar moltes coses boniques: caramels i lllaminadures per la seva germana petita, una carta per la seva mare, mitjons per l'Enric i els seus pares i un ordinador per tota la família. Van connectar l'ordinador i hi havia tres correus electrònics: un per el seu pare, on deia que una empresa li volia comprar un invent en el que havia estat treballant, un altre per la seva mare, on deia que la volien per treballar de cuinera en un gran restaurant, i l'últim correu era per l'Enric, on deia que continués estudiant i treballant i seguís sense fer cas a l'Albert i les seves tonteries. D'aquesta manera, podria aconseguir tot allò que es proposés.

Amb tot això, l'Enric es va estar apunt de desmaiar, però d'alegria.

JUDITH OLIVELLA FUSTÉ

6èB

CONTE

EL BOSC ENCANTAT

Hi havia una vegada una escola que estava envoltada de arbres molt bonics.

Però un dia hi va haver una tempesta tan forta que va derrubar tots els arbres que hi havien al voltant d'ella.

Per el dematí els alumnes i els professors no van poder anar a l'escola per el que va passar la nit.

Però ells es van preocupar molt perquè no van sentir res o bàsicament no era una tempesta de veritat, es pensaven que potser el bosc estava encantat per una bruixa.

Al cap d'una estona van veure com venia una llum molt forta del cel, era un àngel que venia a calmar-los!

L'àngel per a la nit va veure tot el que va passar.

Els hi va dir que ell els guiava.

Van anar a parar a una casa molt orrenda que era d'una bruixa, però ells no ho sabien.

Tots junts i espantats van trocar a la porta .Els hi va obrir una dona molt vella que es deia “PIRUXA”.

Els professors van preguntar:”has sigut tu la que ens ha arrumbat la nostre escola?”.

La bruixa va respondre:”si,he sigut jo i tampoc us importa molt perquè,perquè necessiteu estudiar llengua si ja sabeu parlar,castellà el mateix i angles tampoc el necessiteu perquè a parleu dos idiomes i mates ja sabeu multiplicar sumar restar i dividir o sigui que adéu que no i ha per tant”.

Això es exactament el que ens ha dit.

Al cap d’uns dies es va organitzar una competició de bruixes i qui guanyes podria fer el que volia amb totes les bruixes que vinguessin.

Va guanyar una bruixa (que en realitat era un dels professors de la escola)i va decidir que no hi hagués més màgia sense comentar-ho al rei del poble.

FI!!!

Carla Castillo 6èb